

Szikra János

Körülfutni más lábán a Balatont

Amikor először léptem Árvay Oszkár úr örökölt cipőjébe,
úgy éreztem,
mintha más lábával kellene körülfutnom a Balatont.

Mielőtt másodszor is belelépnék
Árvay Oszkár úr örökölt cipőjébe,
legközelebb jobban meggondolom magam.

Végül is nem mindegy,
hogy az ember az önfeledt nyaralók nem kis öröme
a saját lábán futja-e körbe Közép-Európa legnagyobb tavát,
például Balatonmáriafürdőtől Balatonmáriafürdőig,
vagy másvalakiével.

Megőszült minden lány

Hiába hajolsz fölém az éjben,
szerelem,
becsaptak egy ajtót a távolban,
becsaptak végérvényesen.

Megőszült minden lány,
akivel valaha elképzeltem a jövőt.

SZIKRA JÁNOS (1954) Pátkán élő költő. Utóbbi kötetei: *Kokárda* (gyerekversek, Magyar Napló Kiadó, 2020), *Még haza nem érsz* (versek, Antológia Kiadó, 2020).

Portré kapával

Szemüveg,
ősz konty, napszíta, tiszta arc,
szemében látom a barázdálatlan agyvelőt,
szibériai szűzföld –

csak a butácska nénik tudnak
csipkeverés vagy kapálás közben
ilyen született, belső ostobasággal
mosolyogni.

Egy bennem élő táj

Egy ősidóktól bennem élő táj
domborzatát követve
a Tisztaság térképét kerestem,
ahol még a nőkért fogantak a férfiak,
és a nők, a nők, a nők
a férfiakért indultak el reggel kifliért,
vagy alkonyatkor a kocsmába
a legvonzóbban dülöngélő részegért –
vigyék haza azt,
aki belőlük maradt.

A Tisztaság Városának térképét
kerestem egész életem során.

Szeder

Vérrozsa egy lepedőn, régi-régi folt...
Ó, tűnt időm fojtogató és gyönyörű
emlékei!
Reggel a szádnak vadszeder-illata volt.

Kár, hogy ősz van

Kár, hogy ősz van,
kár, hogy most van ősz,
                  most vagyok öreg,
amikor a legforróbb a leheleted,
s minden trubadúr az én versemmel
                  hágcsózik föl kedveséhez a toronyba –
kár, nagy kár,
hogy ősz van,
ősz van már...

Legalább tél lenne

Legalább tél lenne,
napokig hó hullna,
                  szívemből a remény
menyegzői angyalai suhognának,
trappolnának ki a ködből újra.

Legalább tél lenne,
szikrázó havazásban állnék –
                  ha a remény remény maradt volna,
és újra a tisztaságtól
dideregnék, fáznék...

Szüret előtt

Érett gyümölcsök ringnak az ágon.
A teremtés édenkertjében
                  idén is gazdag terméssel várnak
a bőrükből majd' kicsattanó,
                  lédús édesanyák.

Holdbivaly

Bivaly-pofájú hold áll
fölöttem, s bámul, csak bámul rám.

Minden jövőendő elmúlt már.

Nem lehet úr

Anninak

Vitorlázó gólyapár,
tündérkedik fönn a nyár.

Oly merészen, győztesen
szállnak, szinte elhiszem:

túl, messze túl, bármi vár,
nem lehet úr a halál.

te mondd meg

csontba haraptam
tükörbe léptem
melyik a legszebb
vérzik a sarkam
te mondd meg nékem

szótlan fogatlan
biceg a sánta
te lépj elébem
te mondd meg nékem
kinek a lába